

ELŐDEINK TISZTELETE

Bokodon 30 éve működik sikeresen a Nyugdíjas Klub. A település temetőiben, három éve helyezik el a „Halotak napja” környékén, a „Tisztelet koszorúit” a község életében meghatározó személyek síremlékein.

A tagság javaslatai alapján, az itt szolgáló teljesítő lelkészek, tanítók, orvosok, a világháborúk hősi halottai, a bányászerecséltenségben elhunyt személyek, a település igazgatási és társadalmi vezetői kapnak koszorút.

Az ötletet Szöllösi Miklós alpolgármester vetette fel 2016 őszén, Tóth Zsolt önkormányzati képviselő jelentős anyagi hozzájárulást ajánlott fel. Az elmúlt évben és az idén is, a koszorúzás a történelmi egyházak lelkipásztorainak jelenlétében történt.

A néma főhajtáson részt vett a Nyugdíjas Klub vezetőségén kívül Kovács Tamás református, Juhász Dénes evangélikus, valamint Ambrozy Tamás katolikus lelkipásztor.

A koszorúzás visszhangja nagyon kedvező a hozzátartozók körében.

A helyi lakosok élőlőzében, a távollévő hozzátartozók levélben jutatták el véleményüket, fejezték ki együttérzésüket és hálájukat azért, hogy az utókor nem felejtette el elődeiket.

Levelében így fogalmazott Pohánka

AZ ANYAKÖNYBEN OLVASTUK

Kisbér: eltemették ifj. Takács Ferencet, Hideg Elemémet

Nagyigmánd:

Eltemették: Mészáros Zsigmond, Miskolczi Imre és Orbán István

Sándor tiszteletes leánya: lelki megnyugvást és meghatottságot okozott részére, hogy édesapja szolgálata nem merült feledésbe és nemcsak szavakban, hanem tettekben is ápolják emléket.

Külföldről írta egy Bokodról elszármazott asszony, hogy örömebe sírva fakadt, amikor meglátta a koszorút, nagyapja sírján.

A Nyugdíjas Klub tervei szerint tovább folytatja ezen a hagyomány ápolását!

Bokodon a temetőben az elmúlt években elkészült a kerítés, rendezték a környezetet, új kapuk, új bejáratok épültek, folytatódott a főbb utak térkövezése és új táblák elhelyezése rajtuk tájékoztató térképekkel. A temető gondozott, igényes, ápoltság mutat. Tisztelik elődeiket!

Szücs János

RÉDEI PROGRAM

HIT ÉS... keresztyének a nagyvilágban

Február 20. (szerda) 18.00

A koreai csoda és a keresztyénység (Dél-Korea)
Köntös László,
Egyházkerületi Főjegyző, Pápa

Február 27. (szerda) 18.00
Lerombolt örökség?! (Szíria)
5 érzék előadás

Bölcsföldi András,
lelkigondozó KRE HTK, Budapest

Március 6. (szerda) 18.00

Ének magas hangra - református éneklés Lewis szigetén (Skócia)
Dr. Barta Zsolt,
lelkipásztor, Réde

Minden érdeklődőt szeretettel várunk a beszélgetéssel egybekötött előadásokra tea és sütemény mellett a Kultúrházban!

Újságunkat – hirdetőinknek és alapítványunk támogatóinak köszönhetően – ingyenesen juttatjuk el olvasóinkhoz !

Hét Határ Református hitéleti lap. Megjelenik minden hónap első vasárnapján Ács, Ászár, Bana, Bábolna Bokod, Csép, Császár, Dad, Ete, Kisigmánd, Kisbér, Kömlőd, Környe, Környebánya, Nagyigmánd, Oroszlány, Réde, Vérteskethely, Szákszend, Tárkány reformátusai közt

Kiadó: "Közelebb Egymáshoz" Alapítvány 2941 Ács, Fő u. 71. Felelős kiadó: **Gerecsei Zsolt** elnök
Szerkesztőség: 2853 Kömlőd, Perczel u. 26. tel.: 06-34/578-503 fax.: 06-34/470-543 email.: hethatarlap@gmail.com

Felelős szerkesztő: **Bogáth István** Nyomtatás: MONTÁZS Press Kft. Oroszlány tel.: 20/454-35-41 Molnár Ferenc ügyvezető

Internet elérhetőség: www.hethatar.refdunantul.hu

ISSN 1417 - 7641

Református hitéleti lap

XXII. évfolyam 2. szám

2019. február

BELLAI ZOLTÁN 1950 - 2019

„De akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a sasok, futnak, és nem lankadnak meg, járnak, és nem fáradnak el.” (Ézsaiás 40,31)

A megváltó Jézus Krisztusba vetett hittel, az örök élet reménységében adjuk hírül, hogy a Dunántúli Református Egyházkerület püspöki főtanácsosát, **BELLAI ZOLTÁN**-kaposvári református lelkipásztort 2019. február 15-én hajnalban, szolgálatba küldő Ura hazahívta.

A Dunántúli Református Egyházkerület egész közössége, a Somogyi Református Egyházmegyével és a Kaposvári Református Egyházközséggel, valamint Országos Egyházunkkal és a kárpát-medencei reformátussággal együtt hálát adunk azért a fáradhatatlan, szerteágazó, egyházépítő és egyházvezető szolgálatért, amit Bellai Zoltán református lelkipásztoron keresztül a mi Urunk elvégzett közöttünk.

Kedves Igéje testet öltött benne: az Úrban bízó krisztusi ereje nem engedte őt soha lankadni, ezzel az erővel szolgált, ezzel az erővel hordozta a betegséget, ez a megváltó, krisztusi erő tartotta meg őt.

Az Úr erősítse Szeretteit, adjon **v i g a s z t a l á s t**. A Dunántúli Református Egyházkerület, a Somogyi Református Egyházmegye, a Kaposvári Református Egyházközség elnöksége.

Steinbach József

MIYEN A BIBLIA ISMERETED?

Apostolok Cselekedetei 13,26-41
Pál apostol a tiszta evangéliumot hirdeti, a tényeket Jézussal kapcsolatosan, amelyet alátámaszt néhány ószövetségi Igével, majd meghirdeti az igehallgatók számára a bűnök bocsánatát. Ma, amikor anynyiféle ember jön házakhoz, és kopogtatnak be, és hadarják a megtanult, öszszeválogatott Igéket a Bibliából összevissza, amelyekkel jól megkeverik a már régóta templomba járó embereket, fontos tisztán látnunk, és fontos minél több Igét ismernünk. A hitükért börtönbe zárt lelkészek mondták el, hogy milyen nagy hasznát tudták venni a bibliaismeretüknek, amikor reményvesztett, elcsüggedt, elkeseredett raboknak tudták az örömhír Igéit hirdetni, és Krisztus szavaival tudtak lelket önteni ezekbe a testileg-lelkileg megnyomorodott

emberekbe. Sokan – akik megérték a szabadulást – beszámoltak arról, hogy ezek nélkül az Igék nélkül feladták volna, és közel sem biztos, hogy megérték volna a szabadulás örömet. „Mint az arany alma ezüst tányéron: olyan a helyén mondott ige!” – mondja bölcs Salamon Példabeszédek könyvében (25. rész, 11. vsz.).
Sohasem tudhatod, hogy mikor lesz szükség arra, hogy egy bajbajutott társadnak segíteni tudj. Van olyan helyzet, amikor olyan súlyos beszélgetésbe csöppensz, vagy éppen konkrétan téged tisztelt meg valaki a bizalmával, és elmond olyan bizalmas dolgot, amelyre hirtelen magadtól nem tudsz mit mondani. Istennek van üzenete minden helyzetre. Legyél te is ezeknek az üzeneteknek a birtokosa!

Kovács Tamás

AZ Ő NEVÉBEN BÍZVA ÉLNEK

Zakariás 10,1-12

Kedves Testvéreim!

Zakariás egy igen elveszett népnek fogalmazta meg az Úrtól kapott jóvendölését. Izráel népe alig bírta feldolgozni a Babiloni seregek győzelmét, a templom lerombolását és a fogságba vitelt, teljesen megrendült hitében és bizalmában Isten felé. A próféták jól lehet előre megjövendölték, hogyha nem változtatnak újtukon, akkor Isten megbünteti a népet.

Mégis a fogságba hurcolt nép úgy élte meg Jeruzsálem elestét, a szent Sion bukását, hogy Isten veszített. Elbukott Izrael Szentje. Hiszen a babiloni seregek győzelmet arattak Júdea felett. A fizikálisan és lelkileg is porrá zúzott Júdea lakosai nehezen tértek magukhoz.

De a prófétai szó a fogság alatt sem hallgatott el. Sőt ugyan ott folytatták, ahol abba maradt. Isten az, aki uralkodik az egész világon és ő engedte lerombolni a Sion dicsőségét. A fogság alatt megfogalmazódik a radikális monoteizmus, amely kimondja, hogy nincs más isten a földön, csak egy az pedig Izráel Istene az ÚR. Isten jogosan büntette meg a népet, de nem hagyta az ő népét szét széledve, hanem ígéretet tett, hogy újra összegyűjti őket, hangzott mindez a fogságban, hogy eljön a nap amikor hazatérhetnek.

Zakariás idején ez már megtörtént. Valóban sok év után a fogságban lévő haza térhettek. Mégis a reménytelenség, az Isten felé való bizalmatlanság, a búskomorság megmérgezte az új közösséget. Jól lehet szabadok voltak, de a lelkükben még tartott a fogság. Nem tudták feldolgozni azt a vereséget, amelyet az ország elszenvedett. Sőt beletörődtek a helyzetükbe, beletörődtek a semmibe, a tétlenségbe. Az Úr temploma nem épült, az életük céltalanul telt. Egyik nap váltotta a másikat. Ebben a reménytelenségben, ebben a lelkileg kilátástalan helyzetben szólal meg Zakariás jóvendölése. Előttünk van ebben a fejezetben, hogy Isten hogyan támasztja fel lelkében Júdeát. Isten kegyelme hogyan köti be a megtört szívűeket és a reményt vesztetteket. Ugyanis amikor Isten kegyelme kiárad, akkor hirtelen megújít mindent.

Talán már az elmondottak alapján is érezzük, hogy Zakariás nagyon hasonló helyzetben élt, mint amilyenben ma mi élünk. Hány emberi élettel találkozunk naponta a tekintetünk, akik ugyanúgy beletörődtek az életük reménytelenségébe és céltalanságába. A fiatalok egy ideig élnek az élvezeteknek aztán kiégnek és ők is belekerülnek az élettől semmit nem váró, lassú leépülésbe, amelynek vége a halál. Sajnos ma is sokan élnek így, és ezzel tudtukon kívül a halállal kötötték szövetséget az élő Isten helyett. Zakariásnak, az Úr elhívott szolgájának az volt a felelőssége, hogy hirdesse az Isten akaratát. Ma pedig minket állít Isten újtjelzőként, hogy minél többeket öhozzá vezessünk. Ebben a szent feladatban vehetünk részt, amikor hirdetjük a megfáradtának a megújulás lehetőségét, Krisztus evangéliumát.

Előbb-utóbb, ugyanis mindig gyümölcse lesz annak, ha hirdetjük a megtérés lehetőségét, a megújulás útját. Mert Júdeában, habár sokan reménytelenségben éltek, mégis volt aki meghallotta az Úr szavát. Júdeában is volt, aki figyelt és gondolt az Istenre. Zakariás hirdeti egész Júdeának és mindazok, akik figyelnek az Úr szavára: Isten azt ígéri, hogy megújítja a népet, megújítja a közösséget, sőt mindenkit egyen-egyenként. Tovább fokozza és arról beszél, hogy *olyanok lesznek, mintha nem is vetette volna el őket*. Nem egyszerű kárpótlásról van itt szó, nem csak egy egyszerű megújításról, újra indításról. Ez ennél sokkal többről szól.

Zakariás olyan állapotról beszél, amely olyanná teszi az embert Isten előtt, mintha büntelen lenne, mintha a bűneset sem történt volna meg. Ezt pedig innen a mi korunkból nézve Jézus Krisztusban adta nekünk az Isten. Hiszen Isten Jézus által olyanná tesz, mintha soha el nem vetett volna. Mert hitünk és bizalmunk, amelyet Krisztusba vetünk, azáltal Isten nem ránk, hanem Jézus Krisztusra és az ő tiszta életére tekint. Ez az evangélium és ez a mi mai reménységünk, hogy mindezt Krisztusban Isten nem csak ígéri, hanem meg is cselekedte.

Hiszen Istenbe vetett bizalom nélkül. Isten megújító kegyelme nélkül.

Hogyan tudna megújulni egy közösség? Ha Isten nem köt szövetséget az emberrel, akkor ugyan ki szabadítaná meg az embert a halál zordságából? Istenbe vetett bizalom nélkül minden hiábavaló, mert minden elmúlik, minden lendület elfogy, az emberi próbálkozások végesek.

A 12. versben a jóvendölés végén választ kapunk hogyan teljesedik ki a megújulás ígérete az emberi életben. Isten teszi naggyá az ő népét, úgy-hogy ő benne bízza élnek. Isten újra megerősíti ezt a bizalmat. Júdea nagy lelki és fizikai katasztrófáját követően ez a bizalom rendült meg Isten felé. Számos olyan katasztrófa, vagy tragédia történhet az életünkben, amely megrendítheti az Istenbe való bizalmunkat. Isten szolgáljaként ez még veszélyesebb ránk nézve, hiszen hogyan szolgálhat az Istennek azaz ember, akiben megrendül a bizalom Isten felé? Zakariás jóvendölésének az az ígérete, hogy Isten megújítja a bizalmát, hogy akik bíznak az Istenben, azok olyanokká lesznek, mint akiket soha el nem vetett.

Mindannyian bűnösök, önmagunkban Istentől eltávolodott emberek vagyunk. Önmagunktól képtelenek vagyunk állhatatosan bízni Istenben. Isten munkálja ezt bennünk. Jézus Krisztusban Isten megmutatta, hogy az ember életéért a legdrágábbat is képes volt feláldozni. Azért nincs végünk, mert szeret. Isten beteljesítette Zakariás jóvendölését és megújította népe felé, a belé vetett bizalmát. Jézus Krisztus kereszthalálára és feltámadására tekintve nem rendülhet meg a szerető Isten felé való bizalom.

Ebben minden reggel megerősödve. A mi feladatunk hirdetni minden ember felé ezt az evangéliumot, tudván azt, hogy mindig vannak akik gondolnak és figyelnek az Úr szavára.

Tehát az ember egyedüli lehetősége és választása az, hogy bízik az Istenben feltétel nélkül, ugyanis Isten ígérete az, hogy egyedül azok maradnak életben, és azok élhetnek, akik az *ő nevében bízva élnek*.

Ámen.

Deák László, Kömlőd

A HÁLAADÁSRÓL

A Hálát adni például nem csak az óév elmúlásával fontos az elmúlt év eseményeiért, történéseiért, viszont egy óévi hálaadó Istentisztelet során fogalmazódtak meg bennem a következő gondolatok, melyen Kovács Tamás, dadi református lelkipásztor szolgált.

Az Istentisztelet elején egy rövid imában kérte a lelkész úr, hogy Isten segítsen és áldja meg visszatekintésünket, egyben rá is világított azokra a dolgokra, amikért igazán hálásak lehetünk. Megköszönte azt a bőséges áldást, amivel az elmúlt esztendőben meglátogatott minket Isten: hogy békében élhetünk, hogy a terhek sosem voltak akkorák, hogy ne tudtuk volna azokat elhordozni, megköszönte az ígéretet, amellyel Isten vezetett bennünket, a ránk bízottakat, Istentől vett szolgálókat, munkánk gyümölcseinek meglátását és hálát adott, hogy Isten ígéjének fényében láthatjuk a holnapot.

Az ígehirdetés a „Legyen meg a te akaratod!” - gondolatra épült, amit a „Miatyánkból” mindenki jól ismer.

A lelkipásztor elmondta, hogy a hálaadás nem csak annyit jelent, hogy összekulcsolom a kezemet és valami köszönetet rebegek, hanem az igazi hálaadás egyfajta magatartás. Erről és az Istentisztelet fő gondolatáról az jutott eszembe, hogy például én nagyon sokszor félve imádkozom, és kérem Istent, hogy valami történjen meg vagy ne történjen meg és utána hálát adok, ha megkaptam azt a valamit, vagy elke-rült a baj. De mennyivel másabb az, ha kérés után hozzá teszem, hogy „Legyen meg a te akaratod!”, ne az enyém, hiszen így nem veszíthetek, de mégis érzem, hogy figyelembe veszi Isten a kéréseimet. Figyel rám, az imáimra. És azután bárhogy is lesz, Isten akarata szerint lesz, és a javamat, fejlődésemet fogja szolgálni. Mert „Az Istent szeretőknak minden javukra válik.” (Róma 8:28)

Az igazi hálaadás, mint magatartás az egész lényünket átjáró melegség, amit aztán az ember köszönet formájában ki akar fejezni, de úgy érzi, hogy csak a töredékét tudja el rebegni az Istennek mindannak, amit érez, ami az egész lényét átjárja. De ebben az egy mondatban ez mind benne van: legyen meg a te akaratod! – hallottuk. Én egy

rövid imát mondtam ekkor el és hálát adtam Istennek visszatekintve régebbi dolgaimra, hogy de jó, hogy nem az én akaratom lett meg, hanem az Istené. Micsoda fejtelenség lett volna, micsoda zűrzavar, ha minden kérésemet rögtön teljesítve az Isten egy „kérés teljesítő gép” lett volna eddigi életemben, vagy bárki életében. Megengedett sok nehézséget, betegséget, szeretetlenséget, fájdalmat, örömet, pihenést, igaz jó barátokat stb. a mindennapjaimban, de mint „jó Atya”, végig szemmel tartott, vigyázott rám, bármi is történt velem. Milyen jó tudni, hogy van felettünk „Valaki”, akinek akarata teljesül a mi életünkben. Hogy rábízhatjuk magunkat és ő segít nap mint nap bölcsességével, hogy az ő általa nekünk kijelölt utat járassuk.

Olyan hálás szívvel mondtam ki magamban az istentiszteletet hallgatva, hogy „legyen meg a te akaratod”, és hozzá tettem: köszönöm, hogy a múltban mindig teljesült a Te akaratod és köszönöm, hogy a jövőben is teljesülni fog az. Ez előre egy biztonságot ad az embernek. „Valaki a bölcsességével felettünk áll.” Ezzel kapcsolatban egy régi bátorító mondat is eszembe jutott, melyet a lelkész felesége, Kovácsné Gombos Tímea mondott nekem: „azért adott az Úr Isten eszet, hogy használjuk!” Úgy éreztem, a hálaadás nem egy felelőtlen magatartás kell hogy legyen. Nem az, hogy „de jó, megsegített az Úr, úgymint meg fog majd segíteni, tehetek bármit, mindig megment a bajból, bajba is keverhetem magam, majd segít felállni. Nem ezt jelenti. Hanem Istennel együtt, egyetértésben kell felelősség teljesen élnünk ebben a világban. Mindig imában kérve és az ígét olvasva, hogy Ő mutasson utat nekünk.

Isten akarata mindig jótétemény az ember számára – folytatta a lelkipásztor a prédikációját. Isten jótéteményeit sokszor természetesnek vesszük, mintha a jó járna nekünk, és a rosszért pedig Istent okoljuk, pedig Isten sosem ad nagyobb terhet, mint amit el tudunk viselni. Mi magunk vállalunk nagyobbat magunkra, vagy elutasítunk félelemből egy nagy, de Istentől kapott feladatot.

Isten jótéteményeinek figyelmen kívül hagyása hálátlanság az aján-

dékozó Istennel szemben. Sok ember nem tudja örvendező hálával mondani, hogy legyen meg a Te akaratod, mert nem látja Isten akaratában ezt a jó téteményt. Mert ez attól is függ, hogy tudjuk-e a hit szemével látni ezeket a jó dolgokat. A jó dolgokra könnyű azt mondani, hogy legyen meg a te akaratod, de ha minden természetesnek vett dologért is hálát adunk, megszorodnak életünkben a dolgok, amiért hálát adhatunk.

Amikor épp egy csalódással lesünk gazdagabbak, nehéz azt mondani, hogy legyen meg a te akaratod, pedig Isten ezzel is a javunkat akarja, bízni kell benne, mert inkább önmagát áldozza fel ez az Isten, minthogy engedne bárkit is elveszni. Minden fájó szív megtalálja békességét a hálaadásban. - mondta a lelkipásztor. Én is ezt kívánom minden olvasónak, hogy találják meg békességüket a hálaadásban!

Petrovszkiné Utry Anna Teodóra

A Pápai Református Teológiai Akadémia felvételi hirdetménye a 2019/2020-as tanévre

A 2019/2020-as tanévre a Pápai Református Teológiai Akadémia pótfelvételt hirdet református teológia osztatlan mesterképzési szakra, katechéta-lelkipásztori munkatárs alapképzési szakra. Jelentkezési határidő: 2019. február 28.

A 2019/2020-as tanévre Akadémiánk felvételt hirdet református hit- és erkölcsstanoktatói szakirányú továbbképzési szakra. Jelentkezési határidő: 2019. augusztus 16.

PRESBITERI KONFERENCIA KOCSON

A Tatai Református Egyházmegye szokásos évi presbiteri konferenciáját Kocson tartotta. Az egyházmegye legnagyobb temploma és a kocsi gyülekezet iskolája adott otthont a tanácskozásnak.

Az egyházmegye számos gyülekezetéből érkeztek presbiterek, azonban most is megkellett állapítani, hogy nem mindenhol tartják fontosnak, megtiszteljék jelenlétükkel az egyházmegye közösségét! Aki ott volt meghallgathatta Máté László esperes igei szolgálatát.

Prédikációjában kiemelte, hogy minden Igének meg van a sorsa és a presbiteri szolgálatról szólóknak most különös jelentősége van. Észre kell venni, hogy Isten kegyelemből erősíti az embert a szolgálatban. Jézus elhívását fogadjuk nyitott szívvel, hiszen az igazi készítés az Ő váltságműve. A szolgálat melyet végezni kell az Ő hálaáldozata részünkről. Nagyon fontos tudni szolgálatunk során, hogy a létszám nem azonos a lélekszámmal. A presbiterek szolgálatát a józanság, a z igazságosság és a kegyesség határozza meg, ezek azok az irányvonalak amelyeket követni kell.

Az igehirdetés után Roboz Péter, helybéli lelkipászor köszöntötte a megjelenteket és egyben köszönetét fejezte ki, hogy az egyházmegye a kocsi templomot és az iskolát választotta helyszínül a presbiteri konferenciához.

Gyimóthy Géza, az egyházmegye gondnoka előadását hallgathattuk a következőkben.

Bevezetőjében kiemelte, hogy minden munkánk teljesen reménytelen, ha mindezt emberi erővel akarjuk elvégezni. Bármilyen feladat elvégzéséhez szükségünk van Jézus által közvetített erőre, hitre és akaratra.

Előadását a következő pillérek megismerésére helyezte, amely egyben a sordrendet is megmutatja.

Jézusnak kell lennie az első helyen, hiszen Isten Országának építése csakis általa lehetséges.

Családunk, mint a legkisebb szervezeti egység adja a stabil alapokat munkánkhöz és egyben ez a mércéje annak, hogyan tudunk példát mutatni a különböző fórumokon. Ha családunkkal rendben mennek hitbéli dolgaink, akkor vállalkozunk arra, hogy a gyülekezeti életben is munkát vállaljunk.

Családi életünk legyen példa és sugározzon ki a gyülekezet felé.

A gyülekezetben vállalt tisztségeket ne ranglétrának hanem szolgálatnak tekintsük, hiszen az itt végzett munka sikerén múlik gyülekezetünk jövője, felemelkedése vagy elsorvadása.

A társadalom felé is meg kell mutatni magunkat, meg kell mutatni, hogy mi általunk a gyülekezetben elvégzett munka milyen jó hatással lehet másokra is, hiszen ezen a szintéren igen nagy a merítési lehetőség, sok a kóborló lélek, akikre Istennek szüksége van. Dolgunk nekünk pedig az, hogy kisugárzásokkal bevonzunk minél több lelket Jézus Krisztus közösségébe, tehát egyházunkba.

A jól elvégzett feladatok mércéi megtérésünknek, hűségünknek Megváltó Urunkhoz.

Tudnunk kell, hogy mi egy láncszem vagyunk ebben a rendszerben, azonban nélkülözhetetlen láncszem, hiszen ha bekapcsolódunk akkor ránk is éppen akkora teher rakodik, hint bármelyik más láncszemre és gondold végig mi történik, ha egy láncszem elszakad...

A munkák során óhatatlanul is elfáradunk, ilyenkor szükség van a feltöltődésre, amelyet Jézussal kettesben könynyen megélhetsz.

A gyülekezet közösségében tudod igazán megélni hitedet, itt érheted meg, hogy egyedül nem sokat ér tevékenységed. A gyülekezetben a hit megélésének igazi módja az imádság. A gyülekezeti tagok a te életedet és a te munkádat is ha imádságban hordozzák, akkor az áldás lesz a te számodra és áldássá válik közösséged számára egyaránt.

Akadhatnak vitáink is a gyülekezetben belül, azonban ez az ahol Isten elé vihetitek gondjaitokat és előtte minden elcsitul, minden és mindenki megbékél.

A társadalom felé való viszonyunk ne a legyőzni, hanem a meggyőzni gondolt-ra alapuljon. Tudjuk azt, hogy szerves részei vagyunk a társadalomnak, nem mindegy milyen információk hallatszanak el rólunk. Felelősek vagyunk saját egyházunk külső megítéléséért is. Ez nem azt jelenti, hogy fejet kellene hajtaniunk, de azt igenis jelenti, hogy meggyőzéssel küzdenünk kell igazunkért, Isten igazságáért.

Jézus előtt vállalt tisztesség az első. A templomi alkalom után a gyülekezet a református iskolában folytatta a konferenciát. Itt tíz csoportra osztva beszéltek át az aktuális gondokat.

Régi vágya volt már a presbitereknek, hogy kötetlen kiscsoportos beszélgetések keretében gondolkozzanak a jövő tennivalóin a szervezők ezen igények mentén alakították ki a beszélgető közösségeket.

1. A presbitérium, mint testvéri közösség (presbiteri bibliaóra, imaközösség, imacsoport stb.)

2. A kisgyülekezetek (200 fenntartó alatt) presbitereinek felelőssége közösségük megtartásában.

3. Iskolafenntartás, mint presbitériumi küldetés és felelősség.

4. Gyülekezeteink "menedzselése" (Működtetés - gyülekezeti stratégiák.)

5. Női presbiterek szerepe - avagy, milyen többletet adhatnak a hölgy tisztviselők a Presbitérium munkájában és a gyülekezeti életben?

6. Temetőfenntartás, mint presbiteri küldetés és felelősség.

7. Épületek karbantartása, felújítása, valamint építkezések és beruházások felügyelete, irányítása.

8. Presbiteri küldetés a fiatalok gyülekezetbe integrálása terén, valamint a családok felé.

9. Presbiteri felelősség a gyülekezet pénzügyeiben. (egyház-fenntartás, költségvetés stb.)

10. A presbiter templom körüli szolgálatai (A perselypénz megszámlálásától, az Úrsztala megtérítésén át, a fűnyírásig és a hó eltakarításáig).

A csoportvezetők azt feladatot kapták, készítsenek összegzéseket az elhangzottakról amelyeket Roboz Péter, kocsi lelkipászor gyűjt egy csokorba és megküldi minden lelkészi hivatalnak, valamint minden résztvevőnek, aki megadta elérhetőségét.

A találkozó a szokásos szeretetvendégséggel zárul, amelyet ezúton is megköszönünk a házigazdáknak!

Bogáth István

ZSOLTÁRÉNEKLŐ VERSENY

Az elmúlt évekhez hasonlóan a 2019. éven is megrendezésre kerül a **Szenczi Molnár Albert zoltáréneklési verseny**. A tavalyi feltételek szerint részt vehet minden 6-18 éves tanuló, aki vagy egyházmegyénk területén élő gyülekezeti tag, vagy pedig egyházmegyénk területén valamelyik egyházi iskolánknak tagja.

A verseny helye: Tatai Református Gimnázium; Időpontja: március 30. szombat, fél 10-től kb. délig.

Jelentkezni március 24-ig lehet.

A versenyben 4 korcsoport lesz: két alsós, (első és második az első csoport, harmadikos és negyedik a második csoport) egy felsős és egy középiskolás csoport.

Az első korcsoport tananyaga 3 kijelölt, valamint 1 szabadon választott zoltár első versszakának fejből való eléneklése. A kijelölt zoltárok a következők: 24; 50; 105

A második korcsoport tananyaga 3 kijelölt, valamint 2 szabadon választott zoltár első versszakának fejből való eléneklése. A kijelölt zoltárok a következők: 80; 130; 133

A harmadik korcsoport tananyaga 4 kijelölt, valamint 3 szabadon választott zoltár első versszakának fejből való eléneklése. A kijelölt zoltárok a következők: 5; 90; 107; 141

A negyedik korcsoport tananyaga 6 kijelölt, valamint 3 szabadon választott zoltár első versszakának fejből való eléneklése. A kijelölt zoltárok a következők: 33; 51; 62; 79; 84; 150
A szabadon választott zoltár nehézségi fokát, illetve a zoltárok előadásának igényességét, „kottaszerintiségét” a zsűri figyelembe fogja venni!

Figyelem: Orgona, szintetizátor és zongora kivételével bármilyen hangszeren elő lehet adni (mindenképpen

egy szólamban, viszont akár más hangnemben is) a szabadon választott zoltárt az éneklés előtt. Ezért igen hálásak lesznek a szervezők. (A hangszerét mindenki saját maga hozza!)

A verseny helye: Tatai Református Gimnázium Kossuth tér 11.

Időpontja: **március 30. szombat, fél 10-től kb. délig.**

Jelentkezni **március 24**-ig lehet a következő elérhetőséggel:

Hamar László tel: 06 30 6324596 email: hamarlaci@freemail.hu

A jelentkezéshez kérjük a küldő gyülekezet, (vagy iskola), továbbá a küldött diák nevét megírni, valamint a korcsoportot.

Valkiné Gúthy Éva egyházmegyei ének-zeneügyi titkár

Hamar László egyházmegyei ének-zeneügyi előadó

A másokkal való törődés tesz emberré. Törődj többet másokkal, légy emberebb ember! /Matt Haig/

Kedves Olvasó!

Kérem, mielőtt tovább lapozna, olvassa el e néhány sort!

Szívből remélem, hogy Ön nem azok közé tartozik, akiknek a családjába sérült gyermek született. Azonban vagyunk néhányan, ahol a sors közbeszólt és fogyatékos gyermekünk született. Persze, mint mindenki, ők is felnőnek egyszer, kikerülnek az „iskolapadból” és a szülőnek ott a további nagy kérdés: hogyan tovább? Tizenkét évvel ezelőtt, 2006 őszén a Kömlödi Református Egyházközség a környékben élő, zömmel középsúlyos értelmi fogyatékos felnőtteken és szüleiken próbált meg segíteni azzal, hogy nappali ellátást hozott létre az érintettek számára Kömlődön, a Kerényi Béla Református Diakóniai Intézményeket. Két évvel később megvalósult tizenkét fogyatékkal élő felnőtt korú ember lakóotthoni ellátása is. Támogató szolgálat létrehozására is sor került. A szolgálat feladata, hogy azokat az ellátottakat, akik – az Oroszlányi Önkormányzat által biztosított nagybuszt – állapotuk miatt nem tudják igénybe venni, illetve nem oroszlányiak – hanem Császár, Bokod, Dad, Kecskéd, Tatabánya és további településekről járnak, reggel behozzák, délután hazavigyék az intézményből. A lakóotthonosokat hétfőgőn a családjukhoz hazajuttatják, hét elején pedig visszahozzák.

Mindezt egy tíz évvel ezelőtt, hitelre vásárolt Opel Vivaroval oldjuk meg. Természetesen a kisbusz más célt is szolgál: kiscsoportos kirándulásokra, különböző programokon való részvételre, orvoshoz való eljutásra is használjuk. Több mint háromszázezer kilométer van benne, a napi rendszeres használat nagy teherként a járműnek. A Kerényi Béla Református Diakóniai Intézmények 40 felnőtt korú értelmileg, illetve halmozottan sérült felnőtt ember életét, mindennapjait igyekszik tartalommal megtölteni. Ha kis lépésben is, de szerepet vállalunk a másság elfogadásában.

Ehhez azonban nagy szükségünk van járműre.

Nem teszem könnyű szívvel, de tiszta lelkiismerettel kérem, nem csak a magam, de az intézmény valamennyi gondozottja nevében Önt, Önöket, támogassanak anyagi segítséggel bennünket abban, hogy vásárolhassunk egy új kisbuszt, zökkenőmentes működésünk érdekében.

Az eltelt 12 év alatt még egyszer sem fordultunk a nagynyilvánossághoz semmilyen kéréssel, most is annak érdekében tesszük, hogy a nálunk gondozott értelmileg sérült emberek előtt a világ nyitva maradhasson. Úgy gondolom, gondoljuk, a cél nemes, kérjük, álljon, álljanak mellénk.

„A jókedvű adakozót szereti az Isten.” (2Kor 9:6-7)

Bármilyen összegű támogatást hálás szívvel megköszönünk, számlaszámunk:
Pannon Takarékszövetkezet 63300013 – 00102975

de személyesen is átadhatja, átadhatják nekünk: Kömlőd, Pálóczi u. 1. sz. alatt.

Telefonszámunk: 34/573-179, 573-180

Köszönettel
Auerné Böröczky Erzsébet
intézményvezető

MINDENT NEKI KÖSZÖNHETEK

Az a tisztesség jutott nekem, hogy mindazok nevében szólhatok, akiket Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése ma kitüntetésben részesített. Köszönjük, hálásan köszönjük, hogy gondoltak ránk, és elismerésben részesítettek bennünket. Meggyőződésem, hogy mindnyájunk nevében mondhatom: egyikünk sem elismerést remélve tette-teszi a dolgát, hanem egyszerűen azért, mert szeretjük a munkánkat, és szeretjük a városunkat. Alighanem valamennyien úgy vagyunk ezzel, ahogyan református kórházunk 19. századi alapítói a jelmondatukban megfogalmazták: „Jutalmam, hogy tehetem”.

Ami meg ezek után a személyemet ért, nem várt, nagyra becsült elismerést illeti: amikor hírül vettem, hogy a díszpolgári címben részesülök, megnéztem a kaposvári díszpolgárok névsorát. Történelmünk nagyjai, ismert és általam is nagyon tisztelt kaposváriak, egykori gimnáziumi tanárain nevei köszöntek vissza rám. Napokig foglalkoztatott a gondolat: hogy jövök én ahhoz, hogy ebbe a névsorba bekerüljek? Míg azután egy pillanatban belém villant: ezt a címet meg a vele járó díszes láncot igazában nem is én kaptam, hanem mindazok, akiknek emberileg oly sokat köszönhetek! Legelőször azokra gondoltam, akikbe a gyökereim kapaszkodnak: a 16. században ide menekült és Somogyban új hazát talált őseimre. Óregapámra, akivel erdőt-mezőt járva megtanultam örülni egy-egy szál virágnak, madárfüttynek, meg az ágak hegyén ugráló mókusnak; öreganyámra, aki szívét-lelkét, mindenét oda tudta adni azoknak-azokért, akiket szeretett. Édesanyámra, akitől a mindig többet-akarásomat örököltem; édesapámra, akinek a hihetetlen erejéből és munkabírárságából jutott egy kicsi nekem is. Néhány láncszemet kiosztottam a családomnak is: feleségemnek, gyermekeimnek és unokáimnak, hiszen ők jelentik számomra azt a „hátszázgot”, ahol feltölthetkezhetek, a mindennapi rohanásban megpihenhetek, ahol az amúgy kötelező formáságokat letéve, egyszerűen csak ember lehetek. Feltétlenül jár legalább egy-egy láncszem a kaposvári református közösségnek és egyházi feletteseimnek. A kaposvári reformátusoknak azért, mert harminc éve tűrik, hogy soha nem

hagytam őket egy vidéki, városi gyülekezet csendes, nyugodt életét élni, egyházi feletteseimnek meg azért, hogy a keménységemmel és a nyughatatlanságommal együtt elfogadtak, hagytak és hagynak dolgozni.

Kevés a láncszem ahhoz, hogy munkatársaimnak, református iskolánk és idősothonaink vezetőinek és dolgozóinak – közöttük húsz éve velem együtt munkálkodó testvéremnek – legalább egy-egy jusson! Ritkán dicsérem őket, most hadd mondjam el, hogy nélkülük nem jutottam-jutottunk volna semmire. És egyáltalán nem utolsósorban: láncszemek feltétlenül illetik Kaposvárt és a város vezetőit is. Jó dolgokat csak jó közegben lehet megvalósítani, és tanúsíthatom, hogy Kaposvár egy olyan város, ahol a jó dolgokat véghez lehet vinni. Amiben persze nagy szerepe van azoknak, akik vezetik ezt a várost: köszönöm polgármester úrnak, címzetes főjegyző úrnak, és munkatársaiknak azt a sokszor megtapasztalt segítő-készséget, ami nélkülük gyakran alighanem szélmalomharccá vált volna egy-egy jónak látszó kezdeményezésünk! Megragadva az alkalmat, nagy nyilvánosság előtt hadd mondjak külön is köszönetet a városnak és a város vezetésének azért, hogy kaposvári idősothonunk a város által adományozott telken épülhetett meg, a református iskola pedig, az óvodával együtt immár csaknem 500 gyermeket befogadó „Lorántffy”, 2015 szeptemberétől m ű k ö d h e t ! Befejezésésképpen – mert önmagam tagadnám meg, ha nem mondanám el –

ÖKUMENIKUS IMAHÉT NAGYIGMÁNDON

Ez évben is szokott rend szerint zajlott le Nagyigmádon az ökumené. Kedd este a római katolikus templomban református igehirdetést hallgatunk. Csütörtök este a református templomban katolikus igehirdetés alapján mélyültünk el az Ige üzenetében, ez évben először új plébánosunk, Dr. Szalai Gábor atya tolmácsolásában.

Mindkét alkalommal szép számban vettünk részt mindkét felekezetről. Jó volt együtt ünnepelni az egységet, mely ugyan az év többi időszakában külön hagyomány és szoká-

szólnom kell még valamiről: az Úristen engem eddigi életemben a tenyerén hordozott és elhalmozott ajándékaival! Mindent, ami értéknek számít az életemben, neki köszönhetek! Neki köszönöm az életemet, a „búvó otthoni tájat”, a családot, amelyben felnővekedhettem, áldott emlékü szüleimet. Neki köszönöm a hivatásomat, a helyet, amelyet kijelölt számomra, az alkalmas időket, amelyekkel megajándékozott! Neki köszönöm az erőt, mert Ő volt az, aki kőfalakon is áttemelt! Neki köszönöm a győzelmeimet, mert mindig „Ő járt, az Isten járt előttem”. És mert mindent Neki köszönhetek, mindenért, amit emberek talán nekem tulajdonítanak, egyedül Őt, a Mindenható Istent illeti a dicsőség! Nekünk, kaposvári reformátusoknak különösképpen is sokat jelent az ismert református jelmondat: Soli Deo Gloria – egyedül Istené dicsőség! Itt és most én sem tudok ennél többet: miközben hálás szívvel és köszönettel fordulok azok felé, akiknek az oly rangos elismerést köszönhetem, dicsérem és magasztalom azt az Istent, aki életemnek és mindnyájunk életének megajándékozó, kegyelmes Édesatyja. Egyedül övé a dicsőség! Köszönöm, hogy mindezt elmondhatam!

(Bellai Zoltán hálaadó és köszönő szavai Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlésén 2016. január 23-án, a „Kaposvár Város Díszpolgára” cím átvételekor)

Forrás: www.refdunantul.hu

sok között zajlik, ilyenkor azonban hivatalosan is demonstrálni tudjuk, hogy ugyan más utakon, de ugyan azt az Istent, Bibliát és Megváltót tartjuk szentnek szívünkben. A templomi szertartást követően szeretetvendégségre került sor a református iskolában, ahol is sütemény, és innivaló mellett tovább beszélgethettünk. Adja az Örök Úr, hogy közös alkalmaink ne csupán a külsőségekben merüljenek ki, de hozzá a közös hit gyümölcsseit gyülekeztünk és lakóközösségünk számára.

Sugár Tamás

GYERMEKKÓRUS ÉVADZÁRÓ

A dadi református gyülekezeti teremben ünnepelték a Fénysugár Gyermekek és Ifjúsági kórus tagjai az elmúlt időszakot, a második CD-jük elkészültét. A 24 főből álló gyermekkórus minden tagja mögött támogató szülők állnak, akik közül sokan részt is vettek ezen az alkalmon. Közös torta evéssel, kis énekléssel, örömmeléssel és ajándékozással telt a délután, illetve a kórus vezetője, Kovácsné Gombos Tímea köszönetét és háláját fejezte ki mindazoknak, akik segítik, segítették a munkáját. Férjének, Kovács Tamásnak, aki gitárral, énekhanggal, jókedvvel kíséri a fiatalokat és Molnár Szabolcsnak, aki dobon és ütőhangszeren kíséri a kórust valamint ő készíti a gyerekek számára a zenei átiratokat és – bár nem volt jelende Dolowschiák Csabának, aki a hangfelvételt készítette, a stúdió munkát végezte. És mindenki másnak is- gyerekeknek, szülőknél is- megköszönte az aktív közreműködést. A gyermekek egy közös fényképet is kaptak ajándékba, illetve több bekeretezett fénykép is készült a kórus számára.

Balázs fiunk már nagyon készült az alkalomra, mert előzőleg kihúzták egymás neveit a kórus tagok és megajándékozták egymást egy kis saját kezűleg készített meglepetéssel, ki-ki mivel készült. „Timi néni” például egy hatalmas párnát kapott, amibe szünet jelek voltak hímezve. Jelezvén, hogy most már pihenhet. Reméljük, használni is fogja...Jó volt látni meghatottságát, hogy szívből örült a gyerekek munkájának, hogy a CD-vel úgy érezte, elérjük majd az emberi szíveket és mi is, a gyerekek is hálásak voltunk az ő kitartó munkájáért, szeretetéért és mindazoknak, akik segítettek a CD felvétel készítésében és az elmúlt időszak próbái alatt.

Végezetül álljon itt a CD borítójának belsejére írt gyönyörű idézet és feladat: „Célunk, hogy Istentől kapott talentumainkkal FÉNYT vigyünk az emberek életébe, hiszen közös megtapasztalásunk, hogy a rohanó világban megkoptak a fények, halványak a hitek, a remények. Helyét felváltja a félhomály, a sötét és vele együtt a bizonytalanság, félelem, magány, üresség, közhöly...A belső sötétséget csak belső fény felragyogása űzi el, s a belső üres-

séget nem színes és villogó fényekkel, hanem lelki tartalommal lehet kitölteni. Hiábavaló a lámpák, fénysorok divathoz igazítása évről évre, ha belül semmit sem engedünk történni. De nem kell ennek így lennie! Többet ér egy gyertyát meggyújtani, mint panaszkodni, hogy sötét van. A gyertya Te és én vagyok, a gyermekek, akik éneke utat mutat a „világ Világosságához”, hogy újra lángra lobbanj. Ha megszületik

benned Krisztus és felnőhet, úrrá lehet az életedben, akkor ragyog fel új fény a szívedben, szemebedben, egész lényedben, „Mert a teremtett világ sóvárogva várja az Isten fiainak megjelenését!” (Róma 8, 19)

Éppen ezért töltsd be küldetésedet, oszlasd a sötétet magad körül: VILÁGÍTS!”

Petrovszkiné Utry Anna Teodóra

JÖJJ VISSZA JÉZUS

Hangzott az ének, Szücs Árpád a Magyar Állami Operaház nyugalmazott címzetes magánénekesének előadásában, Bokodon a Kultúrházban, az adventi ünnepség nyitó számaként. Advent második vasárnapján, - a reményteljes várakozás idején,- az alkalomhoz illően feldíszített nagyteremben, szépszámu érdeklődő előtt, a helyi református gyülekezet lelkésze, Kovács Tamás nagytiszteletű úr mondotta el gondolatait, Lukács evangéliuma 3. rész, 10-14 szakasz alapján.

Keresztelő János, aki kemény, egyeneszavú ember volt, prédikációjában ostorozta a hallgatóságát. „Készítsétek az Úrnak útját. Minden fa, amely jó gyümölcsöt nem terem kivágattatik és tüzzre vettetik! Teremjetekek azért a megtéréshez méltó gyümölcsöket!”

Arra a kérdésre, hogy mit cselekedjünk? – érthető, mindmáig érvényes feleletet adott. Mindenki a maga területén gondolja át, hogy mit kellene tennie a megtéréshez, a Megváltó várásához.

Az adventi ünnepi alkalomhoz, sikeres ünnepi művészeti műsor járult. Alkalomhoz illő versek színesítették az összeállítást. A zenei műsorok között, hallhattuk többek között egyházi énekeket, valamint Händel és Rachmaninov műveiből részleteket. Szücs Árpádon kívüli, énekeltek brácsázott Papp Nóra, zongorán közreműködött Bóna Ilona zenetanárnő.

Felemelő gondolatokban gazdag, szép adventi estén vehettünk részt.

Szücs János